Hier
er Uppras Sogunar.
1. Kapitule.
Fra Arnfinnur Jarl, ok Knutur hinn Fundni, Syne hans.

Gormr Audulfs son hiet Kongr, er ried firi Danmorku, er kalladur var hinn Barnlausi: Hann var rikr Kongr, och Vinsäll vid Menn sina. Han hafdi þa leingi radit Rikinu, er þetta er tidinda.

Þa var i sakslandi Arnfinnur Jarl, er Riki hellt af Karla Magnusi Kongi: Þeir voru Viner goder ok Gormr Kongr, ok hofdu verit i Viking samann.

Jarl atti Systur frida: Enn sua bar til, ad hann lagdi a hana meire hug, en skylldi, ok gat med henni Barn, enn þui var leynt: Ok sendi Jarl hana braut med trunadar Monnnum sinum, ok bad þa eigi vid skiliast, fyrr enn þeir vissi huat af yrdi Barninu. Sua giora þeir, ok komu fram i Danmork, ok nema Stad vid skogeirn, er Myrkvidur heitr.

Urdu þeir þess varer, ad Gormur Kongur er a Skogi, ok Hirdinn oll i allblidu vedri, ok foru ad Dyrum, Aldini ok Foglum allan þann Dag, ok skemto ser sua. Þeir komu Barninu undir (Vidar Rætur) Eik ena, enn forda ser i skoginum, ok dvoldust þar. Um kvoldit for Kongr heim ok aull hirdin nema þueir Brædr, hiel annar Hallvardr annar Havarder. Þeir urdu iptir stadder, ok geingu siþann viþa um. Merkur ad skemta ser: Enn firir Myrkurs sakir þa rotuþu þeir ekki heim, ok snero þa leid sini til Siafar, ok þottust vita, ad þeir mundu seta heim, ef þeir filgdu Seafar-strondo, þui ad Borg Kongsins var skamt fra Sæ, enn Morkinn geck fram alt a Sæ.

dinn oll i allblidu vedri, ok foru ad Dyrum, Aldini ok Foglum allan þann Dag, ok skemto ser sua. Þeir komu Barninu undir (Vidar Rætur) Eik ena, enn forda ser i skoginum, ok dvoldust þar. Um kvoldit for Kongr heim ok aull hirdin nema þueir Brædr, hiel annar Hallvardr annar Havarder. Þeir urdu iptir stadder, ok geingu siþann viþa um. Merkur ad skemta ser: Enn firir Myrkurs sakir þa rotuþu þeir ekki heim, ok snero þa leid sini til Siafar, ok þottust vita, ad þeir mundu seta heim, ef þeir filgdu Seafar-strondo, þui ad Borg Kongsins var skamt fra Sæ, enn Morkinn geck fram alt a Sæ.

Nu saugdu þeir Kongi, hversu giorst hafdi i ferdum þeirra, enn huat þeir hofdu fundit, ok syndu honum Sveininn.

Honum leist vel a, ok mællti: Sia Svein mun mikil manna vera ok betra fundin, enn eigi, ok liet Sveim anse Nafni, ok kalla Knutt, af þui ad fingur gull) gull var knytt um enni hans, þa er hann faunst, ok tok han þar nafn af, þater hann liet Sveininn hafa. Kong fiek honum fostur, gott, ok kalladi sin son, ok unni mikit ok giordi vel vid.

Knutur fæddist þar upp. Var hann vitur ok vel at Iþrottum buinn. Ok er Gormr Kongr gamall, þa gaf hann Rikit Knutti Fostra sinum, ok iptir þat læter Gormr Kong lif sitt. Enn aþr hann andadist, baud hann til sinn morgum vinum sinum ok frændum, er hann þottist sia, huorsu fara mundi. Hann beddi þa þess, ad hann mætti raþa huerium hann mundi svera bæþi lond ok þegna iptir dag hanns, ok villdi til þess faa þeirra leyfi, enn kuadst Knut gefa vilia allt riki sitt, ok alla þa Hluti, er hann væri þa meiri Maþr enn aþr, iptir daga sino.

Ok nu, firir sakir vinsællda Kongs, ok hann var monnum Astfoldinn, þa jatto þeir hanom þesso, ad hann skylldi raþa. Ok for þetþa fram, ok iptir þat liet han lif sitt.

II. Kapitule.
Knutur hinn Fundni ræþur Londi.

Nu tekur Knutur vid Riki þuiaullu, er at hafdi Gormr, ok er vinsæll vid menn, ok ræþur ekki leingi firir Londi, aþr hann getr ser einn son er Gormr hiet, sa var fyrst kallader Gormr hin heimski, enn þa han var roskinn, Gormr hinn gamli, eþur hinn riki. þessi Knutur var smist kalladur þræla Knutur eþur Knutur hinn Fundni. þui var hann þræla Knutur kalladur, ad hann gaf frialsi huoruþueggiu þrælum þeim, er hann hafþo folgit ok funndit, ok Jalldoma.

þræla Knutur var skamma stund Kong, nnn þo harla frægur.

Iptir hann, var til Kongs tekinn Gormur son hans, han hielt Riki af Ragnar sunum Lodbrokar, ok var mest i kiærleikum vid Sigurd Orm i Auga.

Sigurdur atti Heleno dottur Ella Kongs, ok þa er Ragnar sunir raka hernad um þessi lond, Eingland, Valland, Frakland, Saksland, ok allt um Longbardi, Suiþiod, Danmork, Vindland. Ok er þeir kuamo heim, skiptu þeir med ser þeim Londum, er þeir hofdu unnit. Beorn Jarn-

sida hlaut Eingland, Suiþiod, Gautland huorutueggia. Sigurdr Orm i Augu, Eygotaland, ok Halland ok Skaney. Huitserkur hafdi Reidgotaland ok Vindland.

Ok er Sigurd Ormur i Auga sat i Danmork, fæddi kona hans sun, sa hiet Knutur, han var fæddur a hæd a Jotlandi, ok þaþann af kalladur Horda Knutur. Hann fostradi Gormur Kongur.

Gormur vard sottdaudr enn Hordu Knutr vard Kong i Danmork, yfir Eijgotalandi ok Skaneij ok Halland, þui þat var hlut skipti Sigurdar Orms i Augu faudur hans.

Knutur Kongur kuæntist ok gat sun, þann liet hann heita iptir Gormi fostra sinum, syne Knuts hinn Fundna.

Hann var Kongur iptir faudur sinn, manna mestur ek fridastur: Hann var kalladur Gormr hinn gamli þa er hann eldtist.

III. Kapitule
Fra Klakk Haraldi Jarli.

Haraldr hiet Jarl, er ried firi Holdsetulandi, hann var kalladur Klakk Harald. Hann var vitur maþur.

Jarl atti dottur, er þyri hiet, hun var spauk ad viti, Kuenna fridust ad sia, ok red betri drauma, enn aþrar menn. Jarl unni henni mikit, ok þar þottist hun eiga oll Landraþ, er hun var.

Nu er Gormr rosknadist, ok hafdi tekit vid Kongdomi, þa fer hann or Londi med mikin her, ok ætlar þat Raþ firir ser, ad bidia dottur Haralds Jalls, ok ef hann eigi vil gefa honum Konuna, þa ætlar hann at Herfor a hann.

Enn er þau Haraldur Jall ok dottur hans spyria til for Gorms Kongs ok firirætlan hans, þa senda þau menn a moti honum, ad bioda honum til agiætrar veitslu.

Kong hann þektist þat, ok situr þar i veitslu med sæmd ok allri Allud. Ok er hann hefr upborit erindi sinn firi Jarli, þa veitir Jarl þau suor, ad hann skilldi sialf raþa, firir þui, seigir hann, þui ad hun er miklu vitrari, enn ek.

Kongr skorar þa þetta mal vid hana sialfva. þa seigir hun sua: Eigi mun þetta raþats ad sinni, ok skallþu fara heim ad sinni med godum giafum ok virduglikum; Enn ef þier er mikit um Raþahag vid mier hugat, þa skallþu, er þu kemer heim, lata giora bralega hus, þar sem eigi hæfi fyrr verit, þat þier se skaplikt ad sofa i, ennþar skallþu einn sofa i veturnott hinu fyrstu, ok þriar nættur i samt, ok mun þu gloggt, ef þik dreymir nokud, ok send siþann a

Fund minn, ok lat seigia mier Drauma þina, ef nokrir eru, ok mun eg þa seigia Sendimonnum, huart þu skalt vitia Raþahags þessa, eþa ekki. Enn eigi þarfþu ad senda Menn ad vitia þessa Raþahags, ef þu dreijmer ekki.

Iptir þetta Viþurtal, þa er Gormur Kongur skamma stund at þessari Veitslu, ok fer heim med miklu sæmd ok virduglikum giofum, ok vil ad vissu reyna vitre hennar ok tilskipan.

Er hann kemur heim, þa fer hann sua med þessu ollu sem hun hafdi honum Raþ tilkent.

Kongurinn liet nu smiþa Husit, ok geingur siþann i Hus þetta, sua sem fyrr mællt var. Kong suefur nu þriar nætur i Husinu. Enn þria hundrud manna alluopnaþa læt hann vord hallda um Husit, ok baud þa vaka ok vord hallda ad ekki varda med suikræþum umsetid. Ok legst hann nidur i rekkiu þa, er þar gior i Husino, ok suefur, ok iptir þat dreijmer hann, ok þar suefur hann þriar nætur i þui Husi. Siþann sendir Kong Menn sina a Fund Jarls ok Dottur hanns, ad seigia drauma sina.

IV. Kapitule
Sagder draumar Gorms Kongs, ok raþner af þyri.

Nu fara sendimenn, ok koma a fund Haralds Jarls ok þyri Dottur hans, ok seigia þeim drauma Gorms Kongs, ok bera up Erindi sinn firir þyri. Enn er hun hefr heijrt Drauma, þa mællti hun: Ad þeir segdi Kongi, ad hun mun ganga med honum.

Sendimenn seigia nu sua skipud Kongi, ok verdur hann nu allkattur vid þetta. Biost hann nu heiman med miklu Lidi ok skrautlegu, ad vitia þessa raþa.

Gormr Kong kemur nu vid Holldsetuland. Harallder Jarl frietter nu til Ferda Kongs, bijr hann nu dyrliga Veitslu ok mikinn Fognud a moti honum, ok togst þar Raþahagr þeirra a midlum ok miklar aster. Enn þat var haft at Skemtan at Veitslunni, ad Gormr Konongr sagdi Drauma sina: Enn þyri ried iptir.

Kongr sagdi sua, ad honum dreymdi hinu fyrstu Nott Vetrar, ok allar þriar, er hann suaf i Husino, ad hann þottist uti stadder, ok sia yfir alt Riki sitt. Honum þottist Siafar falla fra Londi, ok sua langt, ad hann matti eigi auga yfir reka, ok

sua vard mikit Fearan, ad þurr voru all Eya, Sund ok Firdir. Enn iptir þessi Tidindi þa sa hann ad Auksn þria, geingu op ur Sænum huiter, ok runnu a Lond upp þar nær er han var, ok bitu af Græs allt af Jardar at Snoggo, er þeir kuamo at, ok geingu aptr i Siainn siþann.

Sa var annar Draumur, er þessum er miok aþekkur, ad honum þottu enn þriu Yksn ganga upp or Sænum, ok rynni aller a Lond upp. þeir voru raudir allir at lit ok hyrndir miog. þeir bitu enn gras af jordu jafnt sem hiner fyrri, ok er þeir hofdur verit nokra hrid, þa geingu þeir enn aptur siþann i siainn.

Sa var draumur hinn þridi enn þessum likur, ad Kongr sa enn Auksn þriar ganga or sea: þeir voru allir svarter at lit, ok miklu mester ok mest hyrnder, ok bitu enn gras af Londi, ok voru enn nokra hrid, ok foru ena somo leid a burt, ad þeir geingu aptr i sia siþann. Ok ipter þat heyrdi hann brestr sua mikinn, ad hanum hugdi ad heijra mundi um oll Danmork, ok sa hann, ad þat verdur af siaforganginum er hann geck at Londinu.

Enn nu vill eg, Drottning! ad þu raþer draumana, til skemtunar minum, ok lysir sua yfir hinum viturleik þinn.

Hun kuad, sua vera skylldu ok reþ draumana, ok skipaþi þeim fyrst, er fyrst var sagdur ok dreymdur: Ok seigir sua.

þar er Auksn geingu a Lond or sæ huiter, þar mun koma vetrar þrir ok snio mikler, sua ad af mun taka Ar i Danmorku.

Enn þar er uppgeingu aþrir þrir Auksn rauder, þar mun koma aþrir þria vetr snio littir, ok þo eigi goder, firir þuiþer þottist þeim bita gras af jordinu.

þa geingu upp hiner þrir Auksn surtur: þar munu koma hiner þridiu þrir vetra, þeir muno vera sua iller, ad þat muno allir menn tala, ad aunguer mun a muna þuilika. Ok þat sorta Hallæn muno koma, ok Naud yfir Londit, ad varla munu dæmi til finnast ad slikt hæfi ordit. Ok þar er þer þotto Auksniner voru hyrnder miog, þar munu margir verda Hormungar, als þess er eigu. Enn þar er þau geingu aptur i sæinn, þar, kuad hun, Naaran mundi huerfa af Londi, ok aptur i sæenn, er ur kuamu Yksanner, þa heyrdir þu bresti mikinn af siafargang, þat mun vera firi ofridi Storeflis-manna, ok finnast hier i Londi, ok eiga her orustar storar. þess er mer ok van, ad þeir menn sumir sea þer naner ad Frændsæmi, er vid munu vera stadder nokkurn ufridinn. Ok ef þik hefdi þat dreymt hina firstu Nott, er nu var hina siþurstu, þa mundi ufridurinn verda a þinum dogum,

enn nu man þetta ekki saka, enn þa hefda ek eigi med þier gangit, ef þik hefdi sua dreymt, sem aptur gat ek: Enn vid hallæri mun ek gert geta.

Iptir veitslu þessa foru þau Gormr Kong heim, ok þyri Drottning til Danmork, ok letu lada morg Skip af Korni ok annari Giedsku, ok flyttia sua ar i Danmork, ok a hverjum misserum þadan fra, þartil er hallærit kom, er hun hafdi firir sagt. En þa hallærit kemur, þa sakadi þau ekki, firir umbuningi sinum, ok onguá þa er i Nander þeim voru; þui ad þau midludiu þadann mikill gædi ollum Landsmonnum sinum.

Ok hefer þyri vitros kona, komit i Danmork, ok var kalladur Danmorkar bot.

V. Kapitule
Sendimenn Gorms Kongs til Klakk Haralds Jarls.

þau Gormr Kong ok þyri Drottning attu tueir Synir, hiet Knutr hinn ellri, enn Haralldr hinn yngri. þeir voru bader efniliger, ok var Knuter enn vitrari i asku þeirra. Hann var fyrir flestum monnum i vænleik ok alla atgerfi þeim, er þa voru i Danmorku. Hann er huitur a hars lit, ok huorgum manni væni. Kongur unni honum um alla menn framm, ok þar med oll allþyda, þui var hann kalladur Knutur Dana-ast. Haralldr var likr modur Frændum sinum. þyri unni honum ekki minna, enn Kongur Knuti. Knutur var fostraþur med Klakk Haralldi Jarl modurfadur sinn. Jarl unni honum mikit, ok hann var hiner vinsællasti i uppruna sinum. Haralldr var heima fæddur up med hirdinni fodur sins. Hann var þeirra brædra miklu yngri, ok var snæmmindis æfur ok udæll vidskiptis, ok vard hann firir þui hinn ovinnsælaste i uppruna sinum.

þat er sagt eitt huort sinn, ad Gormr Kong sendir nu menn til Fundar vid Haralld Jarls Mag sinn, þess eyrindis, ad bioda honum til Jola-Veitslu med ser. Jarl tok þui vel, ok heit ferd sinni til bordsins. Foru nu aptur Sendimenn Kongs, ok sogþo sua, ad Jarls var til Jola Veitslunnar.

Nu byst Jarl til ferdar þessar, ok valldi hann ser forunauti slikt, er hann vildi hafa til Bodsins. Knutur for med honum, enn ekki er sagt, huorsu fiolmennur hann for.

þeir fara þeir er Lima-fiarder verdur, firi þeim, ok er þeir voru

þar kuamner, ok æþludo yfir Fiordinn, sa þeir standa Eik undarlika, þa er þeim þottist med kynlegu moti. þar voru vaksin a Epli helldur sma ok gron ok blomgud. Enn undir Eikinni lau nidri onnur Epli, þau voru baþi forn ok stor. þeir undrudust miog, ok sagdi Jarl, ad honum þottist þetta vera Bysn mikill, ad græn voru Eplin i þan tima arsins; þui ad þeir sa stad þeirra Epla, er um Sumarit hafdi vaksit, enn þau Eplinn lau hia Eikini: Voru þan stor ok forn; ok munum Ver verfa aptur, sagdi Jarl, ok fara eigi leingra, ok sua gera þeir. Huerfur hann nu aptur, ok fara uns þeir koma heim.

Sat Jarl heima þau Misseri med Hird sinni. Kongi þotti kynlegt, er Jarl kom eigi, ok ætlar þo, ad nokrar naudsyniar mundi fyrir standa.

Nu er Kyrrt þetta Sumar. Annan Vetr sendi Kongr Menn, eins sama Erindis. Jarl heit Forinni, ok fara Sendimen aptur, ok seigia Kongi sua skipat. Ok nu kemur þat, ad Jarl for heiman med Foruneiti sino, ok fara uns þeir koma til Lima Fiord, ok voru nu a skip kuamner, ok æþludo þa yfir Fiordinn. Enn þat er sagt, ad þar voru Hundar marger blauþer a For med þeim a Skipi Jarls, ok lagu Huolpar i Hundunum: Enn er þeir voru a Skip kuamner, þa heyrdi þeir, ad Huelparner go i Greyhundunum, enn Hundarner sjalfer þogþu. Jarl kuad, þetta vera Bysn mikit, ok kuad þa skylldu aptr huerfa. Ok sua var, ok voru heima þa Jol.

Nu lider Veturinn, ok hinn þridia Vetr sendir Kongr enn Menn, ad bioda Jarl til Jola-Veitslu. Hann heit Ferdinni. Fara Sendimenn aptur ok seigia Kongi. Enn Jarl byst heimann, þa er ad þui kemur med Forunauti sitt.

Ok nu ferer Jarl þar til er hann kemur at Lima Fiord, ok ætluþu ad vera þar vid Fiordinn um Nottina. Siþann bar syn firi þa, er þeim þottist mikills umvert, þa sa þeir baþa Risa, eirn innann verdum Firdi, enn annan utan verdum Firdi, ok gek huor a moti oþrum, enn Bodarner vom mikler, ok vard Siarinn okyn miog. Enn er þeir mættust, fell huarr i kuerk auþrum, ok vard Siarinn allr i blodi einu. þa mællti Jall: þetta eru stor Bysn, ok skulum aptur huerfa, ok vill eg eigi fara til Bodsins. Nu giora þeir

sua, fara heim, ok satt Jall heima þau Jol.

VI. Kapitule. Haralldur Jarl kuam til Kongs, ok ræþir um Synina.

Gormr Kongr verdur nu reidur miog Jarli, er hann hafdi eigi þekts heimbod hans, enn han vissi eigi, huad til hafdi haldit, er hann kuam ekki, ok ætlar hann nu, ad heria a Jall um Veturinn iptir Jol, ok launa honum Suivirding þessa, ok þotti hann hafa drambat miok vid Bodum sinum, er hann hafdi ekki sinn komit, þa er a var kuædit.

Er þyri Drottning verdur þessarar Firirætlan var, kuad hun þat eigi sæma, ad gjöra mein Jarli firir eingar Sakir, ok kuadst mundo fa til betra Raþ um þetta mal.

Kongur giorir nu sem Drottning vill, sua ad æidist Herforinn. Eru nu Sendirmenn iptir Jarlinum, ad vita huerjo Sæti. Ok hafdi Drottning Raþ þetta tilgefit, ad þeir findist fyrst Magarner ok toludust vid, ok sia þa huad vid sik væri.

Nu koma Sendimenn Kongs a fund Jarls, ok seigia honum Eyrindinn. Bregdur hann vid skiott, ok fer a fund Kongs med fogru forunauti.

Kongur tekr nu at hofi vid Magi sin, ok geingu þeir, Kongur ok Jarl, bratt a Malstefnu, ok er þeir voru þar kuamner, spurdi Kongur nu, huersu gegndi, er hann kom aunguu sinni, er ek baud þer til min, ok suivirdir sua mier ok bod minn? Jarl svarar ok kuads, eigi til suivirdingar þat giort hafa vid hann, þott han kuæmi ekki sinn til Veitslunnar, helldr kuad hann þar aþra hluti til bera. Sagdi nu Kongi Undurinn þau, er þeir hofdu sed. Mun ek nu skira firi I þur, hvat ek ælla þessi Fakynsl muno boda. Kongur jatar þui. Jarl mællti.

þat mun ek þa first til taka, er Ver sam Eik um Havetri meþ grenum Eplum ok smam, enn forn epli ok stor lagu hia niþri. "þat hygg "ek vera firi Sida-Skipti þui, er koma "mun a þessi Lond, ok mun sa si-"durinn vera med meira Bloma, ok "jartegna þat hinn logru Eplin: Enn "sa sem nu er, lagu a Jardar, enn "honum mun leggias nidr, sem hinu "forna Eplin, þa er hinn geingur "yfir, ok munu þau funa ok verda "ad Dusti eina ok er þa sem sa ver-"du at eingo."

Þat var annad Undr, ad huelpar go i Greij-Hundum. "*Þar munu ungir Menn taka mali firir Munnina Ellrum Mannum, ok giorast sua Huatvisir, ok meiri Von er, ad þeir hafi meira Hlut raþa, þo ad hiner Oldri se optar raþgari. Ok hygg ek þo vera eigi komna i heimina, er en mæli þetta til; þui ad Huelparner go, er voru eigi lagder, enn Greijhundarner sialfer þogþo.*"

Þa sa Ver baþa Risar a moti med Gnyr miklum ok blodi. "*Þat mun vera fin Missætti nokvara Storeflis Menn hier innann Lands, ok munu þar geras af storir Bardagar ok mikill Styrīold, ok meiri Von, ad þessum Firdum verdi. Afspreingir nokkur, at Ufridi þeim a LimaFiordi, sem þessi Bysn bar firir okkar, er nu hefr ek sagt.*"

Enn Gormi Kongi skildist vel ord Jarls, ok þotti spaklig vera. Gaf Kongr honum upp reidi sinn. Enn sua er sagt, aþur þeir geingu a Malstefnuna ad sætta, hafdi Kongur Menn til ad bera Vopn a Jarl, ef honum þottist sem oræki ein til hafa geingit ok ofmetnadur, er hann hefdi ekki farit til Bodsins neinu Sinni er hann baud honum, ok þottist Kongr nu sakir til, þo hann hefdi ekki farit.

Skilja þeir nu Malstefnu þessari.

Dualdist Jarl þar nu slika Hrid sem Kongr villdi, ok for heim siþann. Skilldu þeir Magir satter, ok þa Jarl af Kongi godar Giafer a þur hann for brutt, ok for hann nu med Forunauti sitt, ok ferst vel, uns hann kemur heim.

Litlu siþar gaf Haralldr Jarl Riki sitt alt Knuti fostra sinum, ok tök Knutr nu vid Holdsetulandi ok ollu þui Riki, er att hafdi Klakk Haralldur Jarl, enn Jarl sialfur redst ifra, ok for ut om Lond, ok byriadi hann en Ferd sina suþur i Valland, ok tok þar vid Kristni, ok kom alldreigi siþann till Rikis.

VII Kapitule.

Drepim Knutur DanaAst.

Gormr Kong ok Haralldr Son hans urþa osamþykkir þegar Haralldér gerdist vaksinn. Fiek þa Haralldr skip nokkur, ok lagdist hann þa i Viking hvert Sumar, enn sat um Veturinn i Danmork.

I þann tima reþ Adälstein Kongur Einglandi. Hann var godur Kongur ok gamal. A Dogum hans ofarla kom Dana her i Eingland, och voru Synir Gormr Kongs Haufþingiar firi, Knutir ok Haralldr. Þeir heriudu vida um Nordrimbraland, ok logdu under ser mikil Riki, ok toldu Þat Arflek-hluta sinn, er at hofdu Lodbrokar, Synir ok aþrir for ellra þeirra. Adalstein Kongur hafdi lids-

Brædrum, ok hitti þa firi Nordan Kliflond ok drap hann fiolda af Danum. Nokrusiþar geingu þeir upp Gorms Synir um Skardaborg, ok bardust þar, ok hofdu Danir sigur. Iptir þat ætludu þeir til Iorvikr Suþr, ok gek þa allþyda undir þa: Ugþo þeir þa ok ekki at sier.

Eirn Dag, er heitt Skin var æ, foru menn a Sund milli skipinn, ok Kongar baþer, þa hliupu Menn af Londi ofann, ok skutu a þa. þa var Knutur lostinn oru til Bana, ok toku þeir Likit a Skipinn. Enn er þetta spurdu Landsmenn, þa drost þegar saman Her uvigan, ok þui nest kom Adalstein Kongr, ok snerist þa til hans Margmenni, sa er aþur hofdu geingit undir þa Knut, ok iptir þat fa Danir onguar Uppgeingur firi Lidsafnadur Landsmanna.

Iptir þat foru Danir aptur til Danmork, þa var Gormr Kongr staddr a Jotlandi. Haralldr for þegar þangat, ok sagdi Modur sinn Tidindi. Enn Gormr Kongr hafdi þes hejt streingt, ad hann skylldi deija, ef hann spurdi fall Knuts suns sins, ok

Kliflond ok drap hann fiolda af Da-
num. Nokrusiþar geingu þeir upp
Gorms Synir um Skardaborg, ok bar-
dust þar; ok hofdu Danir sigur.
Iptir þat ætludu þeir til Iorvikr
Suþr, ok gek þa allþyda undir þa:
Usþo þeir þa ok ekki at sier.

Eirn Dag, er heitt Skin varæ,
foru menn a Sund milli skipinn, ok
Kongar baþer, Þa hliupu Menn af
Londi ofann, ok skutu a þa. Þa var
Knutur lostinn. oru til Bana, ok to-
Ku þeir, Liki a Skipinn. Enn er
þetta spurdu Landsmenn, þa drost
Þegar saman Her uvigan, ok Þui
nest kom Adalstein Kongr, ok sne-
rist þa til hans Margmenni, sa er aþur
hofdu geingit undir þa Knut, ok ip-
tir þat fa Danir onguar Uppgeingur
firi Lidsafnadur Landsmanna.

Iptir þat foru Danir aptur til
Danmork, þa var Gormr Kongr stad-
dr a Jotlandi. Haralldr for þegar
þangat, ok sagdi Modur sinn Tidin-
di. Enn Gormr Kongr hafdi þes hejt
streingt, ad hann skylldi deija, ef
hann spurdi fall Knuts suns sins, ok

Brædrum, ok hitti þa firi Nordan

sua sa, er honum sagdi. Þa let Drottning tiallda avallt gram Vadmalum.

VIII. Kapitule.

Kongur friettir fall Sune sins. Daude Kongs.

Gormr Kongr hin gamli reis upp snemma dags, ok gek i Hasæti sitt ok ætladi ad taka til Drykkiu: Enn er Kongr kom yfir Bord, þa þaugdu allir þeir er inni voru. Þa lit hann a Hallar-Veggina. Þyri Drottning sat i Hasæti hia Kongi. Þa mællti Kongur: Hui þegia allir Menn? Eru nokra Tidindi ad seigia? Þu munt hafa þessu radit, Þyri Drottning! seigir Kong, er Hollina er þannig buin.

Þa seigir Drottning: Herra! Þier attud tuar Hauka, annar huiter, enn annar grar; hinn huiti hann flokkrar langt i Eydimork: Þar komo at honum Krakur margir ok flokkudu hann sua, ad allar Fiodrar voru af honum rekinn, ok nu er hinn huiti folginn, enn hinu Grai aptr kominn ok mun hann nu drepa Fugla til, Bordhallds ydvar.

Þa mællti Gormr Kongr: Sua harmast Danmork, sem dauder se Knutr Sun min. Þa sagdi Drottning: Sann munu vera Tidindi þessi, er þier seigir Herra! Ok sannudu þat

Drottning tiallda avallt gram Vadma-
Lum.

VIII. Kapitule.
Kongur friettir fall Sune sins.
Daude Kongs.

Gormr Kongr hin gamli reis
Upp snemma dags, ok gek i Hasæti
Sitt ok ætladi ad taka til Drykkiu :
Enn er Kongr kom yfir Bord, þa
Þaugdu allir þeir er inni voru. Þa
Lit hann a Hallar-Veggina. Þyri Drott-
Ning sat i Hasæti hia Kongi. Þa
Mællti Kongur : Hui þegia allir
Menn? Eru nokra Tidindi ad sei-
gia? Þu munt hafa þessu radit, þyri
Drottning! Seigir Kong, er Hollina
Er þannig buin.

Þa seigir Drottning : Herra!
Þeir attud tuar Hauka, annar hui-
ter, enn annar grar; hinn huiti hann
flokkrar langt i Eydimork : Þar ko-
mo at honum Krakur margir ok flok-
kudu hann sua, ad allar Fiodrar voru
af honum rekinn, ok nu er hinn huiti
folginn, enn hinu Grai aptr kominn
ok mun hann nu drepa Fulga til,
Bordhallds ydvar.

Þa mællti Gormr Kongr: Sua
Harmast Danmork, sem dauder se
Knutr Sun min. Þa sagdi Drottning :
Sann munu vera Tidindi þessi, er
þier seigir Herra! Ok sannudu þat

sua sa, er honum sagdi. Þa let

þa aller er inni voru. Gormr Kongr hafdi stadit upp or Hasætino, er þau ræddu þetta, enn nu settist hann niþur hart, ok suarar eingu.

þann sama dag tok Gormr Kongur Sott, ok andadist annan Dag at jafn Leingd. þa hafdi hann verit Kong Triatigi Vetra. Haugur mikill var orpin iptir hann, at Raþi þyri Drottningar, ok nu sendir hun iptir Haralldi Syni sinum, ad hann skylldi heim kuama med ollu lidi sinu, ok drekka Erfi iptir Faudur sin, ok sua giordi hann, ok var þat hid virduglegasta Erfi.
Nu var Haralldr tekin til Rikis yfir oll þau Riki, er att hafdi Faudur hans, ok hafdi þing vid Landsmenn, och toku Danir hann til Kongs a þingino yfir allt Danavelldi, ok siþann gerdi hann Erfi iptir Faudur sin, ok sest siþan fyrst um kyrrt iptir þetta, ok stiornar Riki sino med Vegsæmd ok miklum Soma.

IX. Kapitule.

Svik Hakonar Jarls.

þessu samtida red firi Noregi Haralldr Grafelldr ok Gunhildr modur hans, ok þa stauk or Londi Hakon Jarl Sigurdar sun: Hann hafdi Tugur skipa, ok lagdist i Viking, enn um haustit kom hann i Danmork, ok mællti til Vinfeingis vid Haralldr

Kong. Enn Kongr tok þui vel, ok er hann þar um Veturin med hundrud Manna.

Knutr, sun Gorms Kongs atti Son iptir sik, sa hiet Haralld, hann var kalladur Gullharalldr. Hann kom litlu siþar fra Vikingu, enn Hakon, hann hafdi ok tugur skip ok ogrynni Lausa Fiar. Hann for ok til hirdar Harallds Kongs. Þennan Vetur sitta þeir Haralldr Kong Gorms Son ok Hakon Jarl, Vielræþi um Haralldr Noregs Kongs, ok Modur hans Gunhild, ok um Vorit suiku þeir hann i Lima Fiord, iptir þui sem seigir i Kununga Bok, ad Gullharalldr felldi Haralldr. Enn Hakon Jarl let siþan festa Gullharalld a Galga. Enn siþan tok Hakon Jarl vid Einvalldi yfir Noregi, ok skylldi giallda Skatta af Norena Kongur.

X. Kapitule.
Haralldr Kongr Kristnadist.

Litlu siþar kom Otta Keisara af Sakslandi til Danmork med miklu Lidi, ok þa kom Olafr Trygvasonar til Lids vid hann. Þeir bruto Haralldr Kong til kristni, ok Hakon Jarl. Var þa kristnud oll Danmork: Enn Hakon Jarl gek aptur til Heidni, þegar hann hafdi komit aptr til Noregs, ok gallt olldreigi Skatta siþann.

er hann þar um Veturin med hundrud Manna.

Knutr, sun Gorms Kongs atti Son iptir sik, sa hiet Haralld, hann var kalladur Gullharalldr. Hann kom litlu siþar fra Vikingu, enn Hakon, hann hafdi ok tugur skip ok ogrynni Lausa Fiar. Hann for ok til hirdar Harallds Kongs. Þennan Vetur sitta þeir Haralldr Kongs Gorms Son ok Hakon Jarl, Vielræþi um Haralldr Noregs Nongs, ok Modur hans Gunhild, ok um Vorit suiku þeir Hann i Lima Fiord, iptir þui sem seigir i Kununga Bok, ad Gullharalldr felldi Haralldr. Enn Hakon Jarl let siþan festa Gullharalld a Galga. Enn siþan tok Hakon Jarl vid Einvalldi yfir Noregi, ok skylldi giallda Skatta af Norena Kongur.

X. Kapitule.
Haralldr Kongr Kristnadist.

Litlu siþar kom Otta Keisara af Sakslandi til Danmork med miklu Lidi, ok þa kom Olafr Trygvasonar til Lids vid hann. Þeir bruto Ha-.ralldr Kong til kristni, ok Hakon Jarl. Var þa kristnud oll Danmork: Enn Hakon Jarl gek aptur til Heidni, þegar hann hafdi komit aptr til Noregs, ok gallt olldreigi Skatta siþann.

Kong. Enn Kongr tok þui vel, ok